

Rebane uurib asja

Napp
pääsemine



ADAM FROST

Lucasele – AF

Minu rebaseperekonnale – EF

Originaali tiitel:

Adam Frost

Fox Investigates Book 1: A Brush with Danger

2015

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Tõlkinud Tatjana Peetersoo

Toimetanud Evelin Piip

Korrektuuri lugenud Inna Viires

Text copyright © Adam Frost, 2015

Illustrations copyright © Emily Fox, 2015

First published by Stripes Publishing in Great Britain in 2015

All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

B05364619

ISBN 978-9949-82-427-4

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Rebane uurib asja

Napp pääsemine



ADAM FROST

Illustreerinud Emily Fox

Inglise keelest tõlkinud Tatjana Peetersoo

ERSEN





LUGU ALGAB MÜRSTUGA!

Kell oli üheksa hommikul ja Kavala Rebase Detektiivbüroo pidi tööks avatama. Väljas ootaski juba pikk järjekord loomi: lambad, hiired, öökullid, otselotid, jaanalinnud ja teised.

Sees istus Kaval Rebane laua taga ja poleeris koheva sabaga oma lemmik-suurendusklaasi. Ta heitis pilgu kellale, pistis luubi sahtlisse ja vajutas kirjutuslaual olevat nuppu.

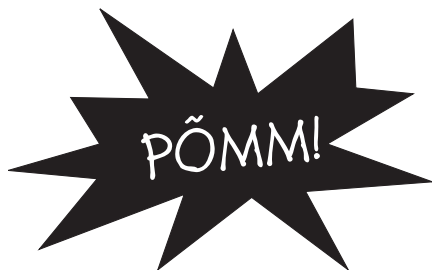


„Saatke esimene klient sisse, proua Mangust,“ ütles ta väiksesse mikrofoni.

„Kohe, härra Rebane,“ vastas ragisev hääl.

„Loodan, et täna tuleb midagi huvitavat,“ pomises Kaval endale nina alla. „Kui kuulen veel ühest juhtumist, kus orav ei suuda leida oma pähkleid, siis ma...“

Samal hetkel kostis vali karjatus, millele järgnes tohutu...



Kaval kargas püsti ja spurtis läbi kabineti.

Väljas vastuvõturuumis valitses kaos. Kõik kohad olid suitsu täis ning loomad ronisid mööda seinu üles, hüppasid akendest välja ja tormasid trepist alla.

Proua Mangust vehkis kätega ja karjus.
„Palun ärge maja pikali jookske!“

Kaval oli juba valmis alla kihutama, kui suits hajus, karjumine lõppes ja tuppa sisenes aegamisi üks sale siluett.

Detektiiv hõõrus silmi ja pilgutas neid kaks korda. Siluett muutus graatsiliseks nooreks puudliks, kellel olid suured pruunid silmad ja pehme must karv. Peas oli tal elegantselt viltu sätitud punane barett.

„Ilutulestikud võivad väga kasulikud olla,“ nurrus ta prantsuse aktsendiga, tühja paukrakettide karpi käes kõigutades. „Loodan, et teil pole midagi selle vastu, et ma niimoodi – kuidas nüüd öeldagi – *sisse trügisin*,“ lisas ta.

Kaval naeratas ühe suunurgaga.
„Pole probleemi. See oli päris kena trikk. Võiksin seda mõnikord ise ka kasutada.“

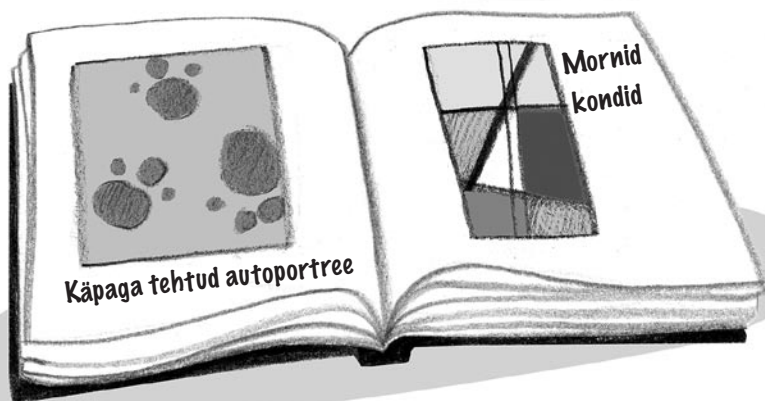


„Koertele meeldib trikke teha,“ sõnas puudel. „Ehk võiksin teile neid veelgi õpetada. Aga nüüd on etteaste läbi.“

Ta kõndis läbi tühja vastuvõturuumi, naeratas üllatunud näoga proua Mangustile ja astus Kavala kabinetti.

„Kõik on korras, proua Mangust,“ ütles Kaval. „Tegelen sellega nüüd ise edasi.“ Ta istus oma laua taha ja puudel hakkas rääkima.

„Mu nimi on Suzie La Pooch. Mulle kuulub üks suurimaid kunstigaleriisid Pariisis. Selles asuvad mõned maailma kuulsaimad maalid. Eks vaadake ise...“



„Suurepärane, *mademoiselle*, kuid ma olen detektiiv, mitte kunstikriitik,“ lausus Kaval ja laksas kataloogi kinni. „Miks peaks see mind huvitama?“

„Sest ma olen armunud valesse maali,“ ütles Suzie.

Kaval pilgutab silmi. „Okeeeiii...“

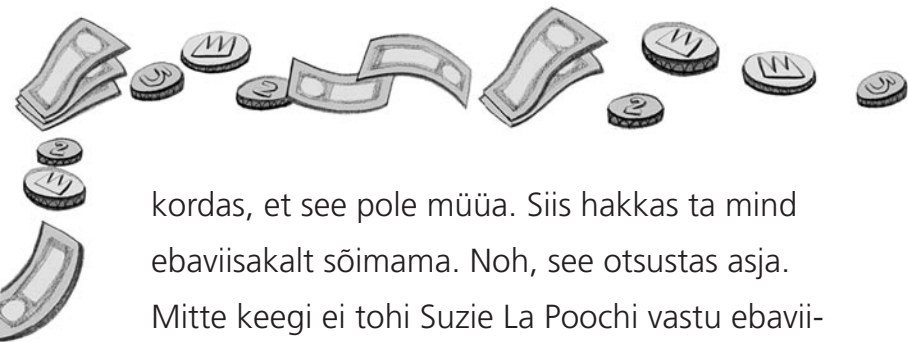
„Kaks nädalat tagasi ostsin ühe maali galeriist, mille omanik on Venemaa pruunkaru Dimitri Paksupepumõmmovitš. Pilt oli väike ja natuke veidra välimusega, kuid ma ARMUSIN sellesse. Järgmisel päeval tuli telefonikõne.“

„Kellelt?“ küsis Kaval.

„See oli Dimitri. Ta ütles, et galerii assistent olevat vea teinud. Maal polnud müüa. Ta tahtis seda tagasi.“

„Niisiis...las ma arvan... te keeldusite?“

„Muidugi ma keeldusin! Olin ju armunud. Pakkusin talle rohkem raha – kümme korda rohkem, kui olin maksnud –, kuid ta muudkui



kordas, et see pole müüa. Siis hakkas ta mind ebaviisakalt sõimama. Noh, see otsustas asja. Mitte keegi ei tohi Suzie La Poochi vastu ebaviisakas olla. Panin toru ära.”

„Ärimehe kohta kummaline käitumine,“ pomises Kaval. „Keelduda kümnekordsest hinnast.“

„Eile saabus see,“ ütles Suzie. Ta ulatas Kavalale sedeli:

SEE ON SU VIIMANE
VÕIMALUS. ANNA MU
MAAL TAGASI VÕI ASJAD
LÄHEVAD VASTIKUKS.

Kaval uuris käekirja. Siis nuusutas paberit. Ta arvas, et tundis lõhna ära – see oli pruunkaru, aga ühtlasi midagi veel...

„Peantunnistama, et see kiripaneb mind muretsema,“ ütles Suzie. „Sulgesingalerii küllastajatele.“